

Posledná

(Michal Hirko / Michal Hirko)

Túto pieseň som chcel spievať až ako poslednú,
keď život pochopím, keď už jednou nohou budem dnu.
Každý vie, na čo myslím.
A na lavičke, tam pred domom každý deň budem spomínať
a túžiť vrátiť späť chvíle, keď som nemal rád iných, iba seba.

Lenže čas je neistý a osud sa ma nepýta.
Toľko starých nad hrobom, mladých čierna hlina privíta.
Tak radšej teraz sadám
do vysokej trávy a opretý o mladý buk
slová k sebe ukladám, čo som zbabral, vložím Bohu do rúk
a spievam mu:

O tom, že každý má pár nesplnených prianí.
A čas, ten uniká, jak piesok z dlaní. Je to tak.
Tiež kedysi som chcel ľuďom dávať nebo.
To, že som neuspel, viem to, viem to.
Ostalo len pár chvíľ.

A tak si sedím a píšem pieseň o tom, čo bolo, čo nebude.
Viem, čas rany zahojí, na všetko zlo sa zabudne.
Ale až budem kdesi,
tak vedzte, že som žil a že mi jedno nebolo.
Aj keď som ublížil, chcel som nech láska príde čoskoro.
Tak ešte raz ten refrén!